

Arrest

nr. 197 567 van 8 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Capucienenlaan 63
9300 AALST

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 17 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat P. ROELS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de meerderheidsclan Hawiye (> Abgal > Daud). U bent geboren op 5 februari 1993 in Hilowlegab. Als kind verhuisde u naar Runnirgood. U huwde in 2012. Uw echtgenoot trok in bij u en uw familie. U was een huisvrouw terwijl uw echtgenoot regelmatig naar Mogadishu ging om daar vee te verhandelen.

Op 30 maart 2016 wordt uw echtgenoot door Al Shabaab aangesproken om voor hen te spioneren. Uw echtgenoot weigert aanvankelijk, maar wanneer hij bedreigd wordt met de dood, gaat hij akkoord. Wanneer hij thuis komt, vertelt uw echtgenoot het gebeurde aan u en uw vader. Uw vader raadt uw echtgenoot aan te vluchten voor Al Shabaab.

Op 31 maart 2016 vlucht uw echtgenoot zonder dat u of uw vader hiervan op de hoogte zijn. Al Shabaab komt 's morgens naar uw woning en vraagt naar uw echtgenoot. Uw vader antwoordt dat hij naar de markt is. De mannen van Al Shabaab verlaten de woning. Die namiddag belt uw echtgenoot om u te melden dat hij op weg is naar Mogadishu. Nadat uw echtgenoot gebeld heeft, komt Al Shabaab nogmaals vragen naar uw echtgenoot. Jullie vertellen niets aan Al Shabaab.

De volgende morgen, op 1 april 2016, komt Al Shabaab terug en nemen zij u mee om u te berechten i.p.v. uw echtgenoot. Uw vader tracht hen tegen te houden, maar wordt neergeschoten. U valt flauw en wordt naar een kamp van Al Shabaab gebracht, waar u weer bijkomt. U wordt tijdens uw gevangenschap mishandeld en krijgt een miskraam.

Op 30 april 2016 wordt het kamp van Al Shabaab aangevallen door het leger. U en enkele andere vrouwen worden door het leger bevrijd. U vlucht samen met één van uw medegevangenen naar Mogadishu, waar u op 1 mei 2016 toekomt.

U verblijft bij uw oom in Mogadishu, wanneer hij rond 15 juni 2016 door Al Shabaab gebeld wordt.

Op 21 juni 2016 verlaat u Mogadishu en reist via Kenia en Uganda naar België, waar u op 1 juli 2016 asiel aanvraagt.

In het kader van uw asielaanvraag legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS dd. 14/03/2017 (verder CGVS 1), p. 2 + gehoorverslag CGVS dd. 14/06/2017 (verder CGVS 2), p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet aannemelijk gemaakt heeft dat u afkomstig bent uit het district Runnirgood in de provincie Middle Shabelle.

Gevraagd waar u het vee liet grazen, verklaart u dat dit gebeurde in Ceel Maxa Ali, waar uw echtgenoot opgroeide bij zijn oma (CGVS 2, p. 14). **Gevraagd uit te leggen hoe u van uw woning in Runnirgood naar de waterput in Ceel Maxa Ali gaat, verklaart u aanvankelijk slechts dat "je daar naartoe moet gaan, want er is veel gras, het is groen en je moet gewoon het vee daar laten grazen."** Opgemerkt dat als men te veel afwijkt, dat men verkeerd kan gaan, verklaart u dat **"je niet kan verdwalen, het is gewoon een plaats waar iedereen zijn vee naartoe brengt, het is wel groen."** Opgemerkt dat als je van het gevolgde pad afdwaalt je de weg niet meer kan terugvinden, verklaart u slechts dat **het niet zo is dat de hele omgeving groen is, maar dat het vee naar een plaats gebracht wordt.** Gevraagd hoe de interviewer zou kunnen zien dat hij de juiste weg volgt, stelt u dat u de leider bent van het vee en dat je het vee gewoon terug op die weg moet zien te krijgen om zo naar daar te gaan. **Opgemerkt dat u nog steeds niet uitgelegd heeft hoe de interviewer zou kunnen zien dat hij weg niet kwijt geraakt, verklaart u dat u zelf de weg toch kent omdat u die weg elke dag neemt.** Opgemerkt dat de interviewer deze weg niet kent en zich afvraagt hoe hij de juiste weg kan terugvinden als hij van het pad afdwaalt, verklaart u nogmaals dat u verantwoordelijk bent en dat als een van de dieren

wegrent, dat u eerst het vee verzamelt om opnieuw op de juiste weg te zetten. Nogmaals opgemerkt dat als alle dieren van het pad afgedwaald zijn, u de plaats niet kan terugvinden waar u hen achtergelaten heeft, verklaart u nogmaals dat u het vee eerst moet verzamelen en teruggaan naar de weg. Het over een andere boeg gooiend vraagt de interviewer hoe men kan zien dat men de waterput in Ceel Maxa Ali voorbijgegaan is, verklaart u slechts dat "je wel voelt dat je de verkeerde weg gegaan bent" (CGVS 2, p. 15). U nogmaals de mogelijkheid gegeven uit te leggen hoe de interviewer kan weten dat hij te ver gegaan is, verklaart u dat "men niet kan verdwijnen, dat er veel mensen naartoe gaan en dat men niet kan verdwalen." U geeft op geen enkel moment een antwoord op de gestelde vraag, maar tracht uw onwetendheid te verbergen door de gestelde vraag aldoor ontwijkend te beantwoorden. Daarenboven, tijdens het eerste gehoor gevraagd waar u het vee bracht om te laten grazen en drinken, verklaart u aanvankelijk dat u hen naar de waterput van (C.W.) bracht, in het noorden (CGVS 1, p. 7). Gevraagd naar de verste waterput waar u de dieren bracht als in deze waterput geen water te vinden was, verklaart u hen (de dieren) naar de put Ceel Antendhada in het oosten te brengen, op een afstand van 10 à 15 minuten van uw woning. Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS verklaart u echter het vee naar de waterput in Ceel Maxa Ali gebracht te hebben, een plaats op een afstand van 3 uur gelegen van Runnirgood (CGVS 2, p. 14). Daarenboven, tijdens het tweede gehoor gevraagd naar de naam Antendhada, verklaart u dat er twee Antendhada's zijn, een gebouwd door de Italianen, gelegen in het noorden, en een andere die door Hormud gebruikt wordt (CGVS 2, p. 26). Als u het vee bracht naar Ceel Antendhada, de waterput, zoals u verklaarde tijdens het eerste gehoor, had u dit ook tijdens het tweede gehoor aangegeven. Bovendien verklaart u dat u sinds 2011 enkel de waterput in Runnirgood zelf gebruikt heeft (CGVS 2, p. 23). U legt tegenstrijdige verklaringen af over waar u het vee naar toe bracht om te laten drinken. U verklaart daarenboven tijdens het eerste gehoor dat u minstens 60 geiten had (CGVS 1, p. 10), terwijl u tijdens het tweede gehoor verklaart dat u nooit meer dan 20 schapen had (CGVS 2, p. 11), terwijl uw man elke keer ongeveer 20 dieren naar Hamar bracht om daar te verkopen (CGVS 2, p. 10).

Daarenboven, gevraagd hoe u binnen de stad Runnirgood kan uitleggen welke richting men moet gaan om naar Hamar te gaan, ontwijkt u wederom de gestelde vraag (CGVS 2, p. 16). U weet slechts te verklaren dat "als je met de wagen bent, ga je naar de markt." Opgemerkt dat u het niet aannemelijk maakt uit Runnirgood afkomstig te zijn, verklaart u eerst van daar te zijn, waarna u zich afvraagt of de interviewer huizen of dorpen wilt horen. U nogmaals de mogelijkheid geboden aan de interviewer uit te leggen wat er binnen Runnirgood in de richting van Hamar gelegen is, verklaart u heel algemeen "het dorp heeft moskee, mensen wonen daar toch, mijn dorp heeft een moskee, een markt, een waterput," wat een beschrijving is van eender welk dorp in Somalië. Gevraagd of u de gevolgen kent indien u uw herkomst uit Runnirgood niet aannemelijk kan maken, verklaart u nogmaals dat u wel van daar komt, omdat u het gezegd heeft. Opgemerkt dat u het niet aannemelijk maakt uit Runnirgood afkomstig te zijn omdat u niet kan uitleggen wat waar gelegen is in Runnirgood, verklaart u dat er geen gebouwen zijn, maar een weg. Aangezien u verklaart in de stad Runnirgood gewoond te hebben, kan verwacht worden dat u weet welke plaatsen binnen de stad in de richting van Hamar gelegen zijn t.o.v. de markt of uw eigen woning.

Daarenboven lijkt u een landkaart van het district Runnirgood verkeerdelijk ingestudeerd te hebben. Tijdens het eerste gehoor voor het CGVS gevraagd Runnirgood te beschrijven, verklaart u dat er twee wegen zijn (CGVS 1, p. 6). U verklaart verder dat de ene weg uit het zuiden komt en naar het noorden gaat, terwijl de andere weg van het oosten richting zonsondergang gaat. Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS bevestigt u dat er twee wegen elkaar kruisen in Runnirgood (CGVS 2, p. 7). Gevraagd of voertuigen op deze wegen kunnen rijden, antwoordt u bevestigend. Gevraagd waar deze wegen naartoe gaan, verklaart u dat beide wegen naar Hamar gaan. Opgemerkt dat er vier verschillende richtingen zijn en gevraagd welke wegen naar Hamar gaan, verklaart u dat de wegen richting oosten en zuiden naar Hamar gaan. Gevraagd of de weg naar het oosten rechtstreeks naar Hamar gaat, verklaart u dat de weg naar het zuiden rechtstreeks naar Hamar gaat. Gevraagd vanaf welk punt de weg van het oosten naar Hamar gaat, verklaart u dat de weg naar het oosten eerst het dorp Ceel Maxa Cali (ook gekend als Ceel Maxamed Ali) passeert, waarna u o.m. de dorpen Dumaaye en Cadcadeey vermeldt. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat niet Runnirgood een kruispunt vormt van twee grote wegen, maar wel het dorp Ceel Cali Weyd (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uit deze zelfde informatie blijkt eveneens dat de weg naar het oosten niet eerst via Ceel Maxa Cali passeert om daarna langs Dumaaye en Cadcadeey te gaan. Uit deze informatie blijkt immers dat Cadcadeey het eerste dorp is dat deze weg passeert en dat zowel Ceel Maxa Cali als Dumaaye niet in de richting van Mogadishu, maar in de richting van Ceel Dheer, gelegen zijn. Later tijdens het tweede gehoor gevraagd of de plaatsnaam Ris u iets zegt, begrijpt u het niet (CGVS 2, p. 29).

Uit dezelfde informatiebron waar reeds naar verwezen werd, blijkt Ris gelegen te zijn op de weg naar het zuiden tussen Runnirgood en Mogadishu, tussen Nuur Dugle en Maxamed Saciid. Tijdens het eerste gehoor gevraagd welke plaatsen men passeert om naar Mogadishu te gaan, noemt u de plaatsen Caliweyt, Cadaanlaxey, Nuurdugley, Maxasaciid (Maxamed Saciid) en Xasan Geedi (CGVS 1, p. 6). **Aangezien u plaatsen op de weg naar Mogadishu kan benoemen die verder gelegen zijn dan Ris, kan verwacht worden dat u het dorp Ris eveneens kan situeren.** U eveneens tijdens het tweede gehoor gevraagd naar **Agar Gul, verklaart u dat dit dorp in het zuiden ligt** (CGVS 2, p. 31). Uit dezelfde informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat Agar Gul in het **noorden** van Runnirgood gelegen is. Het gegeven dat u veel plaatsen in de omgeving van Runnirgood weet te benoemen, maar niet correct kan plaatsen t.o.v. uw eigen woonplaats, toont een ingestudeerd karakter aan.

U maakt het eveneens niet aannemelijk dat u tijdens de droogte en daaropvolgende hongersnood van 2011 in Runnirgood aanwezig was. U verklaart dat de **droogte een aanvang nam in Jilaal 2011** (CGVS 2, p. 20). Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat er **reeds tijdens de regenseizoenen Gu en Deyr in 2010 een gebrek aan regen was** (informatie beschikbaar in uw dossier). Daarenboven, gevraagd hoe u tijdens de droogte aan voedsel kwam, verklaart u dat **uw vader naar Hamar ging om voedsel te halen** (CGVS 2, p. 20). Echter, tijdens het eerste gehoor gevraagd wat u en uw familie deden om de droogte, en de daaropvolgende hongersnood, te overbruggen, **verklaart u slechts dat er bespaard werd op het eten, dat er niet drie maal, maar één maal per dag gegeten werd** (CGVS 1, p. 9), en verklaart u dat **winkeliers naar Mogadishu gingen om inkopen te doen, maar verklaart u nergens dat uw vader in Mogadishu voedsel ging halen**. Tijdens het tweede gehoor gevraagd waarom uw vader u niet meenam indien in Hamar gemakkelijker voedsel gevonden kon worden, verklaart u dat er impact was op heel Somalië, dat je niet naar een andere plaats kon (CGVS 2, p. 21). Gevraagd hoe men op andere manieren nog aan voedsel kon geraken, merkt u op dat uw leven daar was en dat iemand die op het platteland woont, alles weet en weet wanneer er droogte is. Gevraagd of u nog op uw kennis vertrouwt als de droogte zo lang duurt, verklaart u dat niet te doen, dat u iets anders zou gaan zoeken, maar dat de droogte heel Somalië gemerkt had, zelfs Hamar, hoewel Hamar iets beter was. Door de interviewer **opgemerkt dat Somalië groot is en een zee en grote rivieren heeft, en dat het daar misschien minder moeilijk zou zijn, bevestigt u dat, waarna u verklaart dat u daar woonde en het niet gemakkelijk was om te verhuizen met de kinderen**. Opgemerkt dat u kinderen kan meenemen en dat de dieren al dood waren, verklaart u dat u wel hoop had dat het snel voorbij zou zijn. **Uw verklaring dat u niet kon verhuizen omwille van kinderen die u op dat moment had, overtuigt echter niet, te meer daar u tijdens het eerste gehoor verklaarde dat het gezin bestond uit uw vader, uzelf en uw tante** (CGVS 1, p. 9) en dat uw oudste kind geboren is in 2013 (CGVS 1, p. 20). Daarenboven, gevraagd hoe u trachtte de dieren te redden opdat ze niet allemaal zouden sterven tijdens de droogte, verklaart u steeds te verplaatsen, aangezien u nomade bent (CGVS 2, p. 21). U verklaart verder dat u steeds naar een plaats gaat waar water te vinden was. Gevraagd waar u dan water kon vinden, verklaart u verhuisd te zijn naar Cadcadey, een plaats gelegen aan de kust. Gevraagd waar u nog heen ging, antwoordt u ontkennend. Ter bevestiging gevraagd of u alleen naar Cadcadey ging, antwoordt u bevestigend. Opgemerkt dat als iedereen naar daar gaat, het water toch ook snel op is, antwoordt u bevestigend. Gevraagd wat u dan doet, verklaart u dat er in uw district een waterput met generator is en dat men daar water ging halen. Gevraagd waar deze put gelegen is, verklaart u dat dit in de stad Runnirgood gelegen is (CGVS 2, p. 22). **Gevraagd hoe lang er water in Cadcadey te vinden was, verklaart u dat dit ongeveer 2 à 3 maanden was. Gevraagd of u dan nog 9 à 10 maanden gebruik gemaakt heeft van de waterput in Runnirgood, antwoordt u ontkennend, want 'het ergste van de droogte heeft ongeveer 6 maanden geduurd,' waarna het steeds beter werd. Opgemerkt dat er dan maar 6 maanden droogte was, verklaart u dat er een jaar lang droogte was, maar dat het u slechts 6 maanden gemerkt heeft, dat het 6 maanden impact gehad heeft. Het is echter niet aannemelijk dat u slechts gedurende 6 maanden impact zou voelen van een droogte die meer dan een jaar geduurd heeft. Daarenboven, gevraagd hoe het stilaan terug normaal begon te worden na de droogte, verklaart u dat het voedsel steeds goedkoper werd en dat dit de reden is waarom het daarna niet zoveel impact had. Gevraagd hoe u dat zag beteren, verklaart u dat het beter werd omdat op een gegeven moment mensen hulp kregen van een organisatie, maar dat die organisatie niet bij u kwam omdat Al Shabaab er aanwezig was. Gevraagd of u op een andere manier nog kon merken dat de droogte stilaan voorbij was, verklaart u dat voedsel het belangrijkste is en dat eenmaal u voedsel gekregen heeft, de rest verdwijnt** (CGVS 2, p. 23). Opgemerkt dat het niet is omdat er voedsel is dat dit ook betekent dat de droogte voorbij is, bevestigt u dat, en verklaart u verder dat men op dat moment enkel aan zichzelf denkt en dat men niet aan het vee denkt, want men heeft geen vee meer.

U nogmaals de mogelijkheid gegeven om alsnog enige doorleefde verklaringen af te leggen over hoe u het einde van de droogte zag, verklaart u opnieuw dat u op een bepaald moment voedsel goedkoper kon krijgen op de markt. U legt weinig doorleefde, en tegenstrijdige, verklaringen af over hoe u de droogte en daaropvolgende hongersnood van 2011 ervaarde en hoe u wist dat de droogte ten einde liep.

Gevraagd wat Ahlu Sunna Wal Jamae (verder ASWJ) is, verklaart u dat het een groepering is (CGVS 2, p. 23). Gevraagd daar meer over te vertellen, verklaart u dat het een groepering is die apart stond en die naam zelf verzonnen heeft. **Gevraagd waar ASWJ voor bekend staat, verklaart u het niet te weten, enkel dat u over die organisatie gehoord heeft. Gevraagd of ASWJ ooit in Runnirgood geweest is, antwoordt u ontkennend. Nogmaals de kans geboden meer over ASWJ te vertellen door te vragen of deze organisatie in de omgeving van de stad geweest is, verklaart u hen niet gezien te hebben. Gevraagd of u erover gehoord heeft, verklaart u enkel gehoord te hebben dat het een groepering is.** U nogmaals gevraagd te vertellen wat u over ASWJ hoorde, verklaart u nogmaals dat u enkel gehoord heeft dat het een groepering was, maar dat u niet zou weten of het een regering was of zo, dat u enkel gehoord heeft dat het mensen waren die samen waren en die naam dragen. Eveneens gevraagd naar de checkpoints in de stad, verklaart u dat er vlakbij de markt een gelegen was. **Gevraagd naar checkpoints buiten de stad, verklaart u dat er een lag bij Ceel Ali Maxa Ali. Gevraagd wat u kan vertellen over deze checkpoint, verklaart u dat de checkpoints – dus niet alleen de checkpoint in Ceel Ali Maxa Ali – door mensen van verschillende clans gecontroleerd werden, dat het dieven waren die mensen bestalen.** Gevraagd of Al Shabaab aangevallen werd vóór de periode dat u beweert problemen te hebben gehad met Al Shabaab, verklaart u dat ze aangevallen werden voordat ze bij u – in Runnirgood – kwamen (CGVS 2, p. 25). Ter bevestiging gevraagd of ze alleen aangevallen werden in de periode dat u beweert problemen te hebben gehad, verklaart u dat de overheid eerst de controle had over de dorpen richting Hamar en daarna in uw dorp als laatste dorp de macht grepen. Tijdens het eerste gehoor voor het CGVS eveneens gevraagd of Al Shabaab op andere momenten aangevallen werd, verklaart u dat het enkel die dag was dat u weet (CGVS 1, p. 34), waarna u vertelt over de dag dat u zagezegd bevrijd werd uit het kamp van Al Shabaab. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat **ASWJ Al Shabaab aangevallen heeft in de omgeving van Runnirgood**, o.m. aan een checkpoint (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Aangezien u verklaart over ASWJ gehoord te hebben en u weet heeft van checkpoints in de omgeving van Runnirgood, had u eveneens geweten dat ASWJ Al Shabaab aangevallen heeft in de buurt van de stad Runnirgood. Tijdens het eerste gehoor voor het CGVS noemde u (C.W.) als de eigenaar van een waterput waar u de dieren heen bracht (CGVS 1, p. 7). Tijdens het tweede gehoor gevraagd wie (C.W.) is, verklaart u dat dit een lid is van Al Shabaab (CGVS 2, p. 25). Gevraagd of deze man om nog iets anders bekend staat, verklaart u dat hij behoort tot de clan Daud. Gevraagd of hij eigendommen had in Runnirgood, verklaart u dat hij daar voorheen woonde. Nogmaals u de mogelijkheid gegeven om meer te vertellen over deze man, verklaart u dat hij daar woonde en landbouvvelden had. Tijdens het tweede gehoor gevraagd naar **(M.C.X.)**, verklaart u hem **niet te kennen** (CGVS 2, p. 27). Tijdens het eerste gehoor verklaarde u echter dat dit een **koranleeraar was bij wie u les volgde** (CGVS 1, p. 14). U legt inconsistente verklaringen af over (voormalige) inwoners van Runnirgood.

U legt trouwens nog meer tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

U verklaart tijdens het eerste gehoor voor het CGVS gehuwd te zijn in het jaar 2012 (CGVS 1, p. 18-19). Gevraagd wanneer u in 2012 gehuwd bent, verklaart u de maand niet meer te weten. Gevraagd in welk seizoen u dan getrouwd bent, verklaart u nogmaals enkel te weten dat u ergens in 2012 gehuwd bent. Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS u nogmaals gevraagd wanneer in 2012 u gehuwd bent, verklaart u zich de datum niet meer te herinneren (CGVS 2, p. 5). **Het is echter niet aannemelijk dat u niet preciezer kan duiden wanneer uw huwelijk voltrokken werd, aangezien u tijdens beide gehoren voor het CGVS gebruik maakt van de Westerse kalender om gebeurtenissen in uw leven te plaatsen** (CGVS 1, p. 4 + p. 24-25 + p. 27 + p. 33 + p. 35 + p. 38 + CGVS 2, p. 3 + p. 29). Het is evenmin aannemelijk dat u uw huwelijk niet kan duiden aan de hand van gebeurtenissen in Runnirgood (CGVS 2, p. 5).

Tijdens het eerste gehoor voor het CGVS verklaart u dat uw vader hertrouwde met **(F.A.) Hassan** (CGVS 1, p. 18) en dat zij voor uw kinderen zorgt (CGVS 1, p. 21). Tijdens het tweede gehoor verklaart u echter dat uw stiefmoeder **(F.A.) Mohamed** heet (CGVS 2, p. 11), een naam die u eveneens voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) opgaf (verklaring DVZ, 13B). U legt tegenstrijdige verklaringen af over de echtgenote van uw vader en de persoon die voor uw kinderen zorgt.

Voor het CGVS verklaart u dat uw reis **12.000 USD** gekost heeft (CGVS 1, p. 28). Voor de DVZ verklaarde u echter **niet te weten hoeveel er voor uw reis betaald werd** (verklaring DVZ, 30).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Runnirgood gelegen in de regio Middle Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Runnirgood heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 14/03/2017 en 14/06/2017 (CGVS 1 + 2, p. 2) nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor (CGVS 2, p. 16-17) uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in een eerste en enig middel op de schending van artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster stelt, verwijzend naar rechtsleer en rechtspraak, vooreerst op algemene wijze: *"In de mate waarin er zich dus contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen, zijn deze zeker niet van dien aard om tot de gehele ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten."*

Verzoekster volhardt dat zij weldegelijk uit haar regio komt. Dat zij een dorp niet kende of moeite had om een uitgebreide routebeschrijving te geven van de regio *an sich* is volgens haar onvoldoende om te besluiten tot de algehele ongeloofwaardigheid.

Omtrent de route om haar vee te laten grazen, voert verzoekster aan:

"Het CVGS vergeet dat verzoekster heeft aangegeven dat het gebied rond Runnirgood hoofdzakelijk een open landschap is waar nomaden rondtrekken. Nomaden en veehouders oriënteren zich bij gebreke aan routeaanwijzers op andere elementen, zoals tekens, groene plekken bomen, stromen, ed... Oriënteren is daar meer een kwestie van de zintuigen gebruiken.

Het CVGS staat er bovendien duidelijk niet bij stil dat er in nomadengebieden ook paden of informele wegen gebruikt worden door de lokale bevolking."

Waar haar verweten wordt dat zij een kaart verkeerd zou hebben ingestudeerd, doet verzoekster gelden:

"Dat zij daarentegen wel meerdere malen een correcte situering van de omgeving en dorpen gegeven heeft, wordt gemakshalve hierbij vergeten."

Betreffende de motivering inzake de droogte van 2011, geeft verzoekster aan:

"Verzoekster heeft geprobeerd hieromtrent verduidelijking te geven en meent dat het CGVS één en ander verkeerd heeft opgevat. Zo laat het CVGS verkeerdelijk uitschijnen dat verzoekster in al die maanden niks deed en geen honger geleden heeft in deze periode. Het CVGS neemt hier een loopje met verzoekster haar verklaringen.

In haar tweede verklaring stelde verzoekster dat zij in de droogste periode naar Cadcadey getrokken was met haar familie, waar ze gratis water konden halen. Na 2 à 3 maanden was het water ook hier opgedroogd en zag de familie zich verplicht om terug te keren naar Runnirgood waar ze tegen hoge prijzen water konden halen. Door de aanhoudende droogte was de prijs al tot 25.000 SOS gestegen.

Bovendien gaf verzoekster zelf aan dat het geen makkelijke periode was en dat er héél vaak een maaltijd overgeslagen werd. In de droogste periode werd er geen ontbijt of avondeten gegeten, alleen maar één maaltijd per dag, zijnde een middagmaal. Dit duurde volgens betrokkene 6 maanden lang.

In haar bestreden beslissing meent het CVGS dat verzoekster verklaarde dat de droogte pas ophield nadat het voedsel kwam. Verzoekster bedoelde hiermee dat het gebrek aan voedsel het grootste probleem was die de droogte veroorzaakte.

Gaandeweg werd dit probleem beter omdat de internationale humanitaire hulp met bijhorende voedselpakketten ook beter haar weg vond tot de rurale gebieden via een zwart circuit. De voedselpakketten werden immers via een illegaal circuit te koop aangeboden op de lokale markt. Zowel ervoor als erna was het leven niet makkelijk voor verzoekster, in tegenstelling tot was het CVGS voorhoudt. Verzoekster bedoelde enkel dat het voedsel betaalbaarder werd. Waar ze voor de komst van de voedselpakketten 20.000 SOS betaalden voor iets, werd dit dan na de komst van de voedselpakketten 10.000 SOS.”

Verzoekster stelt dat zij aangaande de checkpoints in de omgeving duidelijk verhaalde over haar eigen ervaring of ervaringen die haar gedeeld werden door familie.

De vragen over het ASWJ passen volgens verzoekster meer bij het profiel van een handelaarster of politica. Het CGVS gaat eraan voorbij dat verzoekster van eenvoudige komaf is en amper kan lezen of schrijven. Verzoekster is laaggeschoold en was in het verleden een eenvoudige veehoudster en huisvrouw. Haar leven speelde zich dus in grote mate af in en rond haar huis. Voor haar beperkte kennis van de buitenwereld was zij dan ook sterk afhankelijk van de ervaringen en verhalen van haar familieleden en niet van kranten, boeken en wetenschappelijke artikels.

Verzoekster gaat voorts in op de motivering inzake haar huwelijksdatum. Verzoeksters gedwongen huwelijk vormt voor haar een pijnlijke episode. Zij weende dagenlang en kon slechts later de situatie aanvaarden.

Verzoekster verwijt het CGVS verder dat, hoewel het CGVS minstens op de hoogte is van het gebrek aan kennis in hoofde van verzoekster, het toch nodig wordt geacht om haar vragen te stellen over politieke bewegingen in haar land. Het CGVS had in dit kader rekening moeten houden met verzoeksters profiel als Somalische vrouw met een beperkte opleiding in een patriarchale samenleving. In deze verwijst verzoekster naar het arrest nr. 176 351 gevelde door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 14 oktober 2010. Zij vervolgt:

“De kennis van paramilitaire bewegingen, checkpoints en een uitgebreide kennis van de geografie voor het dagelijkse leven en zelfs de noodzakelijkheid van die kennis voor een huisvrouw in Somalië, vinden echter geen steun in het rechtsplegings- of het administratief dossier. Het administratief dossier bevat enkel deze stukken: een summiere kaart van de regio, een stuk over de (on)betrouwbaarheid van Somalische identiteitsdocument van COI focus, een verslag van SOPDDO over de droogte in de regio en een stuk van ACLEDdata over aanslagen in de regio in 2010.

Het rechtsplegingsdossier bevat echter geen enkel informatiestuk over de rol van de Somalische vrouw, zodat het Commissariaat - Generaal zich blijkbaar op zijn eigen kennis heeft gesteund van wat een huisvrouw hoort te kennen in Somalie. (stuk 4)

Verzoekster merkt dan ook op dat zij op de vragen die het dichtste bij haar leefwereld stonden wel correct kon antwoorden. De vragen met betrekking tot de clan, clanstructuren en de bijhorende tradities kon zij wel allemaal correct antwoorden.

De verzoekster verwijst naar het feit dat het Commissariaat - Generaal rekening had moeten houden met het profiel van de verzoekster als Somalische vrouw, met beperkte levenservaring, lage opleiding en haar rol in een patriarchale samenleving en niet enkel had mogen afgaan op het al dan niet juist beantwoorden van bepaalde vragen.

Verzoekster merkt dan ook op dat zij op de vragen die het dichtste bij haar leefwereld stonden wel correct kon antwoorden. De vragen met betrekking tot de clan, clanstructuren en de bijhorende tradities kon zij wel allemaal correct antwoorden.

Hieruit kan men afleiden dat verzoekster - gelet op haar profiel van een zeer laaggeschoolde vrouw - genoegzaam bewezen heeft de Somalische nationaliteit te hebben, en specifiek uit de regio Middle Shabelle komt. Bovendien mag men niet vergeten dat verzoekster haar relaas op meerdere punten wel zeer geloofwaardig overkomt.”

Verzoekster gaat vervolgens in op de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Zij voert aan dat haar situatie in Somalië dermate onveilig is dat zij minstens voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. Verzoekster verwijt het CGVS, verwijzend naar rechtspraak van het EHRM, dat de veiligheidssituatie in haar land van herkomst niet werd onderzocht. Vervolgens wijst zij op de “*UNHCR Position on Returns to Southern and Central Somalia (Update I)*” van 2016 en informatie over de situatie in haar land en regio van herkomst. Verzoekster verwijst naar de aangevoerde feiten en stelt dat haar relaas in de context in haar land en regio van herkomst kan worden geplaatst. Tevens doet zij gelden dat de situatie in haar land en regio van herkomst van zulke aard is dat deze beantwoordt aan de criteria in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In ondergeschikte orde vraagt verzoekster om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen *“nu hoe dan ook vast staat dat de beslissing niet gestoeld is op alle actuele informatie en de beslissing niet genomen is gebaseerd is op een grondig onderzoek en bijkomend om aan de hand van een taaltest na te gaan of verzoekster de Somalische nationaliteit heeft en tevens de regio van herkomst in Somalië na te gaan.”*

2.2. Ter staving van haar betoog, voegt verzoekster de volgende stukken bij het verzoekschrift: enkele arresten van de RvV (bijlagen 2-3), een arrest van de Raad van State (bijlage 4), een arrest van het EHRM (bijlage 5), de *UNHCR Position on Returns to Southern and Central Somalia (Update I)* van 2016 (bijlage 6) en informatie over de situatie in haar land en regio van herkomst (bijlage 7).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. De Raad dient aldus niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Inzake de vluchtelingenstatus

3.3. Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Verzoekster heeft blijkens de stukken in het administratief dossier echter tegenstrijdige, vage en bijgevolg ongeloofwaardige verklaringen afgelegd over haar reisweg vanuit haar voorgehouden regio van herkomst naar België. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat zij ter staving van haar verklaarde vliegreis niet het minste begin van bewijs bijbrengt. Daarenboven legde verzoekster over haar reis vage verklaringen af terwijl kan verwacht worden dat een (illegale) reis veel impressies zou achterlaten. Zo kon zij evenmin aangeven of en met welk visum zij zou hebben gereisd (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.24) of met welke vliegtuigmaatschappij zij gevlogen hebben (*ibid.*, nr.31). Daarenboven legde zij tegenstrijdige verklaringen af over de som die voor haar reis zou zijn betaald.

Bij de DVZ gaf zij aan dat zij niet wist hoeveel haar oom voor haar reis betaalde (*ibid.*, nr.30). Bij het CGVS gaf zij echter nauwkeurig aan dat haar oom 12.000 dollar voor haar reis betaalde en dit ook aan haar vertelde (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.38).

Verzoekster legde bovendien tegenstrijdige verklaringen af over haar stiefmoeder, nochtans de echtgenote van haar vader en de persoon die heden voor haar kinderen zou zorgen. Uit de verklaringen die in dit kader met reden worden aangehaald in de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster in de loop van haar verschillende gehoren gedurende onderhavige asielaanvraag uiteenlopende achternamen verstrekke voor deze persoon. Dergelijke onverzoenbare verklaringen over de identiteit van dichte familie doet ernstig afbreuk aan verzoeksters oprechtheid, zodat ook haar eigen verklaarde identiteit in vraag kan gesteld worden.

Eveneens legde verzoekster manifest tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen af over de scholing die zij in haar regio van herkomst zou hebben genoten. Tijdens het eerste gehoor bij het CGVS verklaarde zij dat zij aldaar lange tijd onderwijs volgde aan de koranschool en verklaarde zij spontaan dat de lesgever aldaar een zekere M.C.X. betrof (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.14). Wanneer tijdens het tweede gehoor bij het CGVS naar voormeld persoon werd gevraagd, stelde verzoekster deze persoon echter niet te kennen (administratief dossier, tweede gehoorverslag CGVS, p.27). Verzoekster is aldus duidelijk vergeten wat ze tijdens haar eerste gehoor verklaarde. Dit doet dan ook afbreuk aan de waarachtigheid van haar verklaringen.

Daarenboven legde verzoekster vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen af over haar (huwelijk met haar) echtgenoot. Zo was verzoekster blijkens haar terecht weergegeven verklaringen in de bestreden beslissing in het geheel niet in staat om haar huwelijk te situeren binnen het jaar 2012. Zij wist niet in welke maand of welk seizoen zij zou zijn gehuwd. Evenmin was zij in staat om dit huwelijk te situeren aan de hand van gebeurtenissen in Runnirgood. Ook en net indien dit huwelijk voor haar een pijnlijke episode vormde, mocht worden verwacht dat zij dit beter zou kunnen situeren in de tijd te meer de CGVS hierin ruimte liet en vroeg naar het seizoen waarin ze gehuwd was, wat voor een jonge vrouw uit het platteland gemakkelijk moet zijn te beantwoorden. Verzoekster legde voorts incoherente verklaringen af over haar echtgenoot. Bij de DVZ bleek zij niet bij machte om aan te geven waar deze zou zijn geboren (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.15a). Bij het CGVS bleek zij nadien plots wel te kunnen aangeven dat haar echtgenoot zou zijn geboren in Mogadishu (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.19).

Verzoekster legde bovendien frappant tegenstrijdige verklaringen af over het vee dat zijzelf en haar echtgenoot zouden hebben gehouden en verkocht om in haar verklaarde regio van herkomst in hun levensonderhoud te voorzien. Tijdens het eerste gehoor bij het CGVS verklaarde verzoekster dat zij enkel geiten hielden en dat het er minstens 60 waren. Over het vervoer van dit vee door haar man, verklaarde zij dat deze 60, 50 en soms 20 stuks vervoerde. Wanneer gevraagd werd of deze dieren allemaal in het voertuig pasten, antwoordde zij: "Ja, 20, 30, 40" (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.6, 10, 26). Tijdens het tweede gehoor bij het CGVS beweerde verzoekster echter dat zij alleen in schapen handelden. Verder beweerde zij nu dat er ongeveer, doch niet meer dan 20 dieren per keer werden vervoerd (administratief dossier, tweede gehoorverslag CGVS, p.10-11). Dat een veehoudster niet weet of ze schapen of geiten bezat en hoeveel, is op zich reeds een bewijs van de onwaarachtigheid van verzoeksters voorgehouden profiel.

Verder wordt omtrent Ceel Maxa Ali, een plaats waar verzoekster verklaarde dat zij het vee lieten grazen en waar haar echtgenoot zou zijn opgegroeid, in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat verzoekster de route daarheen niet kon beschrijven, steevast weigerde een degelijk antwoord te verstrekken op de gestelde vragen en deze vragen voortdurend ontweek. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

"Gevraagd waar u het vee liet grazen, verklaart u dat dit gebeurde in Ceel Maxa Ali, waar uw echtgenoot opgroeide bij zijn oma (CGVS 2, p. 14). Gevraagd uit te leggen hoe u van uw woning in Runnirgood naar de waterput in Ceel Maxa Ali gaat, verklaart u aanvankelijk slechts dat "je daar naartoe moet gaan, want er is veel gras, het is groen en je moet gewoon het vee daar laten grazen." Opgemerkt dat als men te veel afwijkt, dat men verkeerd kan gaan, verklaart u dat "je niet kan verdwalen, het is gewoon een plaats waar iedereen zijn vee naartoe brengt, het is wel groen." Opgemerkt dat als je van het gevolgde pad afdwaalt je de weg niet meer kan terugvinden, verklaart u slechts dat het niet zo is dat de hele omgeving groen is, maar dat het vee naar een plaats gebracht wordt. Gevraagd hoe de interviewer zou kunnen zien dat hij de juiste weg volgt, stelt u dat u de leider bent van het vee en dat je het vee gewoon terug op die weg moet zien te krijgen om zo naar daar te gaan."

Opgemerkt dat u nog steeds niet uitgelegd heeft hoe de interviewer zou kunnen zien dat hij weg niet kwijt geraakt, verklaart u dat u zelf de weg toch kent omdat u die weg elke dag neemt. Opgemerkt dat de interviewer deze weg niet kent en zich afvraagt hoe hij de juiste weg kan terugvinden als hij van het pad afdwaalt, verklaart u nogmaals dat u verantwoordelijk bent en dat als een van de dieren wegrent, dat u eerst het vee verzamelt om opnieuw op de juiste weg te zetten. Nogmaals opgemerkt dat als alle dieren van het pad afgedwaald zijn, u de plaats niet kan terugvinden waar u hen achtergelaten heeft, verklaart u nogmaals dat u het vee eerst moet verzamelen en teruggaan naar de weg. Het over een andere boeg gooiend vraagt de interviewer hoe men kan zien dat men de waterput in Ceel Maxa Ali voorbijgegaan is, verklaart u slechts dat "je wel voelt dat je de verkeerde weg gegaan bent" (CGVS 2, p. 15). U nogmaals de mogelijkheid gegeven uit te leggen hoe de interviewer kan weten dat hij te ver gegaan is, verklaart u dat "men niet kan verdwijnen, dat er veel mensen naartoe gaan en dat men niet kan verdwalen." U geeft op geen enkel moment een antwoord op de gestelde vraag, maar tracht uw onwetendheid te verbergen door de gestelde vraag aldoor ontwijkend te beantwoorden."

Verzoekster slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. Net omdat het gebied rond Runnirgood een open landschap was, er ook paden en informele wegen gebruikt werden en men daardoor afhankelijk was van het zich oriënteren op basis van andere elementen, mocht immers worden verwacht dat verzoekster aan de ondervrager bij het CGVS duidelijker zou kunnen maken op welke wijze deze in Ceel Maxa Ali kon geraken en hoe hij zou kunnen weten of hij verdwaald was of te ver gegaan was.

Daarenboven laat verzoekster de bestreden beslissing geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt dat zij meermaals en frappant tegenstrijdige verklaringen aflegde over de waterput(ten) waar zij het vee lieten grazen. Eveneens laat zij deze beslissing onverlet waar gesteld wordt dat uit de verklaringen die zij in dit kader aflegde blijkt dat zij over C.W., die blijkens haar gezegden tijdens het eerste gehoor bij het CGVS de eigenaar van één van deze waterputten zou zijn geweest, frappant tegenstrijdige verklaringen aflegde. De motieven die aangaande het voorgaande in de bestreden beslissing zijn opgenomen vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze niet dienstig weerlegt of betwist, onverminderd overeind.

Voorts wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat verzoekster een landkaart van het district Runnirgood verkeerd leek te hebben ingestudeerd, alsmede dat uit haar verklaringen omtrent de plaatsen in de omgeving van Runnirgood blijkt dat hetgeen zij wel kon aangeven een ingestudeerd karakter had. Verzoekster voert ter weerlegging van de pertinente vaststellingen die hieromtrent in de bestreden beslissing zijn opgenomen niet één concreet en dienstig argument aan. Met haar loutere verwijzing naar de verklaringen die wel correct zouden zijn, dit overigens op louter algemene wijze, zonder verdere duiding te verschaffen en zonder dit te onderbouwen, kan zij aan het vastgestelde foutieve karakter van een aantal van haar verklaringen en aan het ingestudeerde karakter van haar overige verklaringen namelijk hoegenaamd geen afbreuk doen.

Bovendien blijkt uit de verklaringen die met reden worden weergegeven in de bestreden beslissing dat verzoekster een gebrek aan kennis vertoonde over de groepering ASWJ, niet wist waarvoor deze groepering bekend stond, evenmin wist of deze groepering ooit in Runnirgood geweest is en niet wist dat deze groepering een controlepost van Al Shabaab aanviel in de omgeving van Runnirgood. Dat uit haar verklaringen zou blijken dat zij duidelijk verhaalde over haar eigen ervaring of de ervaringen die haar gedeeld werden door familieleden, vormt een loutere en kennelijke miskenning van en doet geenszins afbreuk aan deze vaststellingen. Dat voormelde vragen enkel aan een handelaar of politicus gesteld mochten worden, kan evenmin overtuigen. Het was geenszins onredelijk om van verzoekster, die beweerde een inwoner van Runnirgood te zijn, die aldaar actief was als veehoeder en die gehuwd was met een man die instond voor het kopen, hoeden, verhandelen en vervoeren van vee, te verwachten dat zij op de hoogte zou zijn van de aanval door voormelde groepering op een nabijgelegen controlepost van Al Shabaab. Verzoekster gaat eraan voorbij dat niet de naam op zich doorslaggevend is doch wel het feit dat Al Shabaab werd aangevallen wat onmiskenbaar een inpakt had om de gemeenschap.

Tot slot wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd als volgt:

"Daarenboven, gevraagd hoe u binnen de stad Runnirgood kan uitleggen welke richting men moet gaan om naar Hamar te gaan, ontwijkt u wederom de gestelde vraag (CGVS 2, p. 16). U weet slechts te verklaren dat "als je met de wagen bent, ga je naar de markt." Opgemerkt dat u het niet aannemelijk maakt uit Runnirgood afkomstig te zijn, verklaart u eerst van daar te zijn, waarna u zich afvraagt of de interviewer huizen of dorpen wilt horen. U nogmaals de mogelijkheid geboden aan de interviewer uit te leggen wat er binnen Runnirgood in de richting van Hamar gelegen is, verklaart u heel algemeen "het dorp heeft moskee, mensen wonen daar toch, mijn dorp heeft een moskee, een markt, een waterput,"

wat een beschrijving is van eender welk dorp in Somalië. Gevraagd of u de gevolgen kent indien u uw herkomst uit Runnirgood niet aannemelijk kan maken, verklaart u nogmaals dat u wel van daar komt, omdat u het gezegd heeft. Opgemerkt dat u het niet aannemelijk maakt uit Runnirgood afkomstig te zijn omdat u niet kan uitleggen wat waar gelegen is in Runnirgood, verklaart u dat er geen gebouwen zijn, maar een weg. Aangezien u verklaart in de stad Runnirgood gewoond te hebben, kan verwacht worden dat u weet welke plaatsen binnen de stad in de richting van Hamar gelegen zijn t.o.v. de markt of uw eigen woning."

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen concrete en dienstige argumenten aan.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde levensloop, (familiale) profiel en herkomst van Runnirgood. Aldus blijkt dat verzoekster op ernstige wijze heeft verzaakt aan de voormelde, op haar rustende medewerkingsplicht.

Waar verzoekster in het onderhavige verzoekschrift nog verwijst naar haar voorgehouden profiel als eenvoudige, laaggeschoolde, Somalische veehoeder en huisvrouw, kan worden opgemerkt dat met dit zelfverklaarde profiel in het voorgaande uitdrukkelijk en terdege rekening gehouden wordt en dat de Raad verzoeksters verklaringen in het licht en ten aanzien van dit voorgehouden profiel en haar voorgehouden herkomst en aan de hand van de beschikbare landeninformatie heeft onderzocht. De Raad merkt bovendien op dat verzoekster enerzijds wel feiten poneerde tijdens haar eerste CGVS-verhoor die ze duidelijk vergeten was bij haar tweede CGVS-verhoor en anderzijds geen kennis heeft van haar eigen leefwereld, zelfs niet van de dieren die ze verhandelde. Verzoeksters verklaringen komen dan ook verzonnen, en slecht ingestudeerd voor.

Daar de voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeksters voorgehouden levensloop, (familiale) profiel en herkomst ongeloofwaardig zijn, is het verwijt dat het CGVS bijkomend een taaltest had moeten organiseren niet dienstig. Dit geldt nog des te meer nu verzoekster geenszins aantoonde of aannemelijk maakt dat haar taal, het Somali (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.4), enkel in haar beweerde regio van herkomst gesproken zou worden. Gelet op het voorgaande, kan verzoekster evenmin worden gevolgd waar zij stelt dat er meer onderzoek gevoerd had moeten worden en dat er meer informatie in het dossier had moeten worden opgenomen.

Gezien verzoekster haar vermeende levensloop, (familiale) profiel en herkomst niet aannemelijk maakt, kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die zij in haar voorgehouden situatie en regio van herkomst zou hebben ondervonden.

De geloofwaardigheid van deze problemen wordt overigens nog op fundamentele wijze verder ondergraven doordat verzoekster (de aanvang van) deze problemen op een frappant tegenstrijdige wijze situeerde in de tijd. In de vragenlijst gaf zij duidelijk aan dat haar problemen aanvingen begin maart 2016. Initieel gaf zij aan dat zij in maart 2016 werd gearresteerd door Al Shabaab (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.1.). Even verder situeerde zij de aanval door Al Shabaab waarbij zij meegenomen werd op 1 maart 2016 (*ibid.*, nr.3.5.). Bij het CGVS beweerde verzoekster echter dat Al Shabaab haar echtgenoot slechts op 30 maart 2016 zou hebben aangesproken, stelde zij dat Al Shabaab op 31 maart 2016 naar haar woning kwam en gaf zij aan dat zij slechts wanneer Al Shabaab de volgende dag terugkwam werd meegenomen (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.24, 27).

Eveneens vertoont zich een kennelijke omissie in verzoeksters verklaringen in de vragenlijst. Bij het CGVS verklaarde verzoekster dat zij zou hebben besloten het land te verlaten naar aanleiding van een telefoontje door Al Shabaab aan haar oom en doordat Al Shabaab wist dat zij bij haar oom verbleef (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.37). In de vragenlijst maakte verzoekster van dit telefoontje en van het gegeven dat Al Shabaab zou hebben achterhaald waar zij verbleef echter niet de minste melding. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag nochtans worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van haar asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een dermate essentieel en frappant element als het telefoongesprek waaruit bleek dat Al Shabaab wist waar zij vertoefde en dat de directe aanleiding zou hebben gevormd voor haar vertrek hierin niet zou hebben vermeld.

Verzoekster legt geen documenten neer die aan de hoger gedane vaststellingen afbreuk zouden kunnen doen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het verklaarde land en de verklaarde regio van herkomst verder niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager feitelijk heeft verbleven. Verzoekster maakt omwille van de hoger gedane vaststellingen zelf het bewijs van dergelijk verband met haar persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus aan haar niet kan worden toegekend.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoekster voor haar komst naar België of over de vraag of verzoekster afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land of regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Gelet op het voorgaande, ziet de Raad geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK